

2019. március 24. – Nagyböjt 3. vasárnapja – Lk 13,1-9 – „...ha meg nem tértek...”

Mit fenyegetőzöl itt nekem!? Most ijedjek meg?! Zsarolsz?! Higgyem el, hogy beváltod az ígéretedet?! Mit képzelsz, mi vagyok én, egy taknyos gyerek, akit ilyen stílusban belátásra lehet rávenni?! És egyáltalán, ki vagy Te, aki ilyen hangnemet engedsz meg magadnak velem szemben?!

Én individuum vagyok! Egy szuverén egyéniség! Felnőtt ember! Önálló akarattal, elhatározással rendelkező nő! Engem nem lehet csak úgy zsarolni! Nem lehet ijesztgetni! Azt gondolom a dolgokról, amit akarok! Különb is megtértem már, vagy negyven éve! Vedd már észre!! M-E-G-T-É-R-T-E-M!

Így aztán Neked vannak kötelességeid velem szemben! Elmondom, hogy tudd!

Engem Te nem veszejthetsz úgy el, mint a galileaiakat! Nem vagyok olyan vétkes, mint a többiek! Legyen rám gondod! Nem hívhatsz magadhoz váratlanul, csak majd ha én belátom, hogy véget ért a „dalom”! Te ne úgy tekints rám, mint egy bábura, amivel bármit megtehetsz! Szépen bánj velem! Vedd elő a listát, egyeztessünk! Próbálkoztam minden nap fenntartani a látszatot, hogy jó vagyok! Próbálkoztam minden nap megértő, lojális, együtt érző arccal közeledni másokhoz! Összeszorított szájjal erőlködtem olyan feladatokban, amikről azt sejtettem, hasznos lehet! Ja, és imádkoztam is Hozzád gyakorta, kértelek és hálálkodtam Neked, emlékezz! Soroljam még?! Legyen elég, hogy Hozzád tartozom!

Gyakran kijársz a szőlődbe sétálni? De jó is lehet az! Minden szőlőtőke Neked terem, minden fa Neked érleli gyümölcsét. Nyugodt szívvel szemléled gondoskodó munkád eredményét. Ismered szőlőd minden egyes növényét. Mindegyikről egyenként gondoskods. Táplálod, nyessed, kötözöd, szüreteled. Gazda és növényei szent harmóniában.

És minden gondoskodó gazdálkodásban előfordulhat, hogy néhány növény terméketlen marad. Hiába keresed reménykedve a levelek közt megbúvó termést, nincs ott. Haszontalanság, haszontalanság. Terméketlen növényt hiába gondolni? ...

Előző életemben fa voltam. Szeretném, akarom, kívánom a termést. Mégsem bújik elő. Azt hiszem, érlelem, de nem és nem tudom kiadni magamból a jövőndőt. Az életem utáni élet lehetőségét.

Kérlek, táplálj még, kérlek, öntözz még, kérlek, várj még! Hozzád tartozom!

Csizovszki Zsóka, Ágfalva